

מסורת הש"ס

(א) ס"א עליון, (ב) [שבת קו:
וש"ג], (ג) בס"א: דנימו,
(ד) גי' מהר"מ דאמר' כמו
וכו',

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה בגרים
מלמטה בפחות: (ג) תוס'
ד"ה היו וכו' מלמטה בפחות
מבגרי: לא כלמעה כיוחר
מבגרים: (ג) בא"ד מעלמ'
אחי ועד בגרים כו' בגרים
מלמטה עד כו' כיוחר
מבגרים ומשי לא בגרים
מלמעלה:

תום' הרא"ש

ממשיכו ודמה לחמוס המין מולו ביד.

נחמסקה שאני. דכיון דנחמסקה
בניין אדום היכי תלינן ציה כחם
שחור אצל מנאל עליה מין אדום
מולה זה כחם שחור דאמרינן כי
היכי דניתנא עליה האי מין דללא
ידעה הכי נמי הוה עלה מינא
אחרינא ולא ידעה: לא להקל על
דברי סורס. האי דגזור רבנן בכתמים
להחמיר על ד"ת שלא להקל גזדה
גמורה ומיהו כתמים עממן דרבנן
ואולינן בזה לקולא ותלינן בכל מידי:

כחם ארוך מאטרף. לכגריס ועוד:
משוך כל דהו עמא. דכיון דאמר
משוך מגופה אחי ובמשיכה תליא
שעמא אפילו בכתחדל טמא: לעולם.
אפי' לרבי אליעזר צבי צירוף: ווי
אמר רבי אליעזר. משוך ודאי מגופה
אחא: צעד. שצירוף צו: אצל כחם.
שעל חלוקה כגריס ועוד צעינן:

הדרך עלך הרואה בתם

טיפי דמים למטה. כלומר קטנים: למעלה. גדולים: כגרים
 מלמטה. (א) בפחות מכגרים ותלין: נמא עליה כגרים ועוד.
 להלכתא כרב חסדא דמיקל: כיון דבענמא. היכא דליכא ועוד
 תליא כגרים במאכלות השתא נמי תליא האי גרים במאכלות אחרינא:

נתעסקה בצגרים. דס נפור און
קילור: אזל הא דנתעסקה תליא.

כגרים בדם נפזר ועוד דם מאכלות
הוא: מאי למימרא. הא אפילו
תליא כגרים בצפור אכתי פש ליה
גרים ועוד: מהו דסימא שקול
כגרים דם נפזר ושדי צי מצעי:

נמצא עליה מין אחד. מדבר הדומה
לבתם כגון קילור או שרף ואחר כך
מנחה על חלוקה בתם אפי' אין
מראיתו דומה לאותו המין תולה זו:

נתעסקה שאני. דרין דנתעסקה
בזמן אדום היכי תלין זיה כחם
שחור אכל נמצא עליה מין אדום
תולה זה כחם שחור דאמריין כי
היכי דניתא? עליה האי מין גדלא
הא דאמריין עלה עלה.

ידענה הכי נחמי הוה עננה מינה
אחרינה ולא ידענה: לא להקל על
דברי תורה. האי דגזור רבנן ככתמים
להחמיר על ד"ת שלא להקל בזה
גמורה ומיהו כתמים עממן דרבנן
ואולינן בהן לקולא ותלינן בכל מידי:
כסא ארוד מאטרף. לכגריס ועוד:

משוך כל דהו טמא. דכיון דלמרא
משוך מגופה אחי וצמשיכה תליא
טעמא אפילו בכחדל טמא: לעולם.
אפי' לרבי אליעזר בעי זירוף: ופי
אמר רבי אליעזר. משוך ודאי מגופה
אחא: בעד. שזדקת זו: אצל כהנס.

שעל חלוקה כגרים ועוד בעינין:

הרואה כתם פרק שמיני נדה

נפ.

בז א (מיי) פ"ט מהל' אסורי ביאה סמג לאוין קיא טוש"ע יו"ד סי' קל סעי' יז:
בז ב מיי שס הל' כג סמג

כח:

ל ג מיי שם הל' כו טוש"ע
שם חנו' רנ'

לֹא דַמִּי שֶׁסֵּה הָלָה כִּז טוֹשׁ"ע

שם סעי' כג:
לר' ד' חיי' שם הל' ר' מנח"מ

שם סעי' כו:

לב ו מיי שם הל' כז טוש"ע
שם חזק' רד'

לד ז מ"י שם הל"ז טוש"ע

שם סעי' א':
ל' ב' חיי' שם הל' ונש"נ

שם סעי' ה':

לו ט מיי שס הל"ז טוש"ע
שם חנו' ת:

17-2000

תום' הרא"ש (המשך)

[illegible]

ה'י' בה טיפי דמים למטה וטיפי דמים למעלה וה'י' בעליון עד בגדים. פ"ה למטה קטנים למעלה גדולים חליני בעליון הגדול צדס מאכולת עד כגרים מאי לאו עד כגרים כלמטה (ו) צפחות מכגרים לא כלמעה דיותר מכגרים וזהו תימה אמאי נקט למעלה

למטה וטיפי דמים
עד כגרים מאי לאו
י"ם מלמעלה איתמר
ואותו עוד רצופה בו
טמאה ר' ינאי אומר

למעלה מן החגור ונולה צעליון אחת
שלמטה נחלה צעליון ^(א) דשמא כמו
שעליון מעלמא אחי תחתון נמי
מעלמא אחי ^(א) ועוד כגרים נחלה

30 וקאמער מאי לאו כגרים למטה
 לעד כגרים דקמי מיירי ששחתמוס
 עד כגרים תולה צעיון שמתמוס
 שצא העליון בא שחתמוס מכלל דאי
 לאו עליון שטמיין ליה ולא תליין דס
 וקאמער מאי לאו כגרים למטה

תבני לך חנינה עד
אם התם טמאה אלא
דנתעסקה יתליא או
י דאמר דהורה הני
מאכולת אבל היכא
לא תליא תא שמע

נחלה זו התחמתן ומיירי כשתחמתן יותר מכגרים אבל אם היה העליון כגרים אז לא יהיה התחמתן טהור שאין רגלים לדבר דלמא דם זה מעלמא שהרי העליון יש נחלותו בדם מאכלות: **ונתעסקה** בכגרים ונמצא עליה כגרים ועוד. אור"י

הוא הדין נתעסקה בפחות מכגריס
ונמנא עליה כגריס ועוד דככלל
בעיא וז' דלזו לומר דכחא פשיטא

לִּיה דְּלֵאִינָה מוֹלֵה אִפִּי לְרִבִּי יֵאָכֵל
דְּלֵאִיכִי כִּי פִשִּׁט לִקְמֹן מֵאִי לֹא זָכָה־ג
לִוְקֵמָה זִשְׁתַּעֲסָקָה זְפוּתוֹ מִכְּבָרִים
דְּפִשְׁטָא לִי דְּלֵאִינָה מוֹלֵה אִלָּא וְדִלִּי
זָכֵל עֵינֵי זִשְׁטִי וְיִזְמַא שְׂרָיָה מִן

אחר. פ"ה מדבר הדומה לכתם כגון שרף או קילור דהא ודאי מעלמא אתא חולה בו כמה מיי במחמא ואינה מכרת את דם האי וישי מחמא ונחא שחמא

מין אחד למעלה מן החגור חולה זו
כמה ממים שלמטה מן החגור משום
שכמו שהעליון ודאי מעלמא אחא כך
נאמר בתחתון דמעלמא אחא:

הדרך עלך הרוואה כתם

היו עליה טיפי דמי
למעלה תולה⁶ בעליו
בכגרים מלמטה לא כב
נמצא עליה כגרים ועו
מאכולת ר' חנינא או
שהורה רבי חנינא א
בכגרים בכגרים ועוד
שהורה הני מילי ה
מאכולת אבל היכא
מוכחא מילתא דהאי
פיש ליה כגרים כיון דר
תליא בעי רבי ירמ
ונמצא עליה בכגרים
חנינא תבעי לר' ינאי
כאן לא קאמר ר' חנ
דלא נתעסקה אבל הכ
דלמא אפילו לרבי ינאי
דאין רצופה בו מאכו
נתעסקה באדום אין ו
אין תולה בו מרובה
לכגון דנתעסקה בא
שני גריסין ועוד אי
דתימא שקול כגרים
הכא ליכא שיעורא זי
קמ"ל אמר רבא נמצא
כמה מינין מיתביי נתע
בו שחור נתעסקה שני

רַבָּא נִתְעַסְקָה בְּמִין אֶחָד תּוֹלָה בּו כְּמָה מִיָּנִין מִיָּין
אֵין תּוֹלָה בּו שְׁחוּר כִּי קֹאמֵר רַבָּא יִדְאִתְעַסְקָה
כְּמָה מִיָּין דְּמָא: מַעֲשֵׂה בָאִשָּׁה [וְכוּי']; וְהִתְנִיא לֵאלֹ
הַדְּבָר לְהַקְלֵל אֱלֹא לְהַחֲמִיר אִמֵּר רַבִּינָא לֹא לְהַקְלֵ
לְהַחֲמִיר עַל דְּבָרֵי תוֹרָה וְיִכְתְּמִים עֲצֻמֵּן דְּרַבְנִן: עַד
לְהוּ מִי פְלִיגֵי רַבְנִן עֲלֵיהּ דְּר"א בְּרַבִּי צְדוּק אוּ לֹא ו
מִצְטָרֵף טַפִּין טַפִּין אֵין מִצְטָרֵפִין מִנִּי אִי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
צִירֹף הָאִמֵּר מִשּׁוּךְ כָּל שְׁהוּא טָמֵא אֱלֹא לֹא רַבְנִן
לְעוֹלָם ר' אֱלִיעֶזֶר בְּרַבִּי צְדוּק וְכִי אִמֵּר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
בְּכַתָּם לֹא ת"ש דֹּאמֵר רַב יְהוּדָה אִמֵּר שְׁמוּאֵל הַלֵּל
צְדוּק טַהֲלָכָה מְכַלֵּל דְּפִלְגִי שְׁמַע מִי

הדרך עלך הרואה כתם